

รูปแบบการบริหารจัดการศึกษาที่ส่งเสริมการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนเอกชนการกุศล

The Educational Management Model for Enhancing The Development of 21st Century Learners' Skills in Charity Foundation Schools

มยุรีย์ ทิพย์ญาณ¹ และ วีระวัฒน์ อุทัยรัตน์¹

Mayuree Tipyan¹ and Weeravat Utairat¹

¹หลักสูตรศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย

¹Doctor of Education Program, Eastern Asia University

Received: April 30, 2019

Revised: August 13, 2019

Accepted: August 13, 2019

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงประสม มีวัตถุประสงค์เพื่อกำหนดรูปแบบการบริหารจัดการศึกษาที่ส่งเสริมการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนเอกชนการกุศล กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ คณะกรรมการสถานศึกษาโรงเรียนเอกชนการกุศลของวัดในพระพุทธศาสนา ขนาดใหญ่ จำนวน 60 โรงเรียน โรงเรียนละ 15 คน รวมทั้งสิ้น 900 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์เชิงลึก และแบบประเมินรูปแบบ สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ การวิเคราะห์องค์ประกอบ และการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัย พบว่า องค์ประกอบการบริหารที่ส่งเสริมการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 มี 2 กลุ่ม ได้แก่ (1) กลุ่มการจัดทำหลักสูตร (2) กลุ่มการประกันคุณภาพการศึกษา เมื่อนำสร้างรูปแบบการบริหารจัดการศึกษาแล้วได้รูปแบบที่มีลักษณะเป็นชุดของ (1) เนื้อหา (2) จุดมุ่งหมาย (3) หลักการ และ (4) การประกันคุณภาพ การจัดการกิจกรรมทุกชนิดในสถานศึกษาเกี่ยวกับการจัดประสบการณ์ให้แก่ผู้เรียน องค์ประกอบทั้งสี่ให้ความสำคัญกับการยกระดับความสามารถในการใช้ภาษา การคิดการแก้ปัญหาการเลือกและใช้เทคโนโลยีด้านต่าง ๆ เพื่อการพัฒนาตนเอง และสังคม รูปแบบนี้เน้นเพื่อให้ผู้เรียนเกิดภาวะการนำตนเองในการสื่อสาร การใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ได้อย่างเป็นรูปธรรมและสร้างบรรยากาศใหม่ๆ ให้ผู้เรียนรู้สึกสนุกในการเรียนรู้ นอกจากนั้นรูปแบบนี้ยังนำเสนอการใช้วงจร PDCA ในการพัฒนาการเรียนการสอนและการประกันคุณภาพ

คำสำคัญ: การบริหารจัดการศึกษา, การพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

Abstract

This research is mixed-method research under direct examination by experts and professionals to determine the educational management model of private charitable schools that promote the development of learning skills in the 21st century. The population of the research is a private charitable school of 60 Buddhist temples and the school board is the information provider. The tools used in the research were questionnaires, in-depth interviews, and evaluation forms. Statistics used in data analysis were mean, standard deviation, multiple regression analysis, component analysis,

and content analysis. The results of the research found that the administrative elements that promote the development of learning skills in the 21st century are two groups (1) curriculum development group (2) educational quality assurance group. When using such elements to create the educational management model, therefore, can be characterized as a set of (1) content (2) purpose (3) principles and (4) quality assurance; In organizing all kinds of activities in educational institutions regarding the mass experience arrangement for learners. All four elements focus on upgrading the learner's ability to use language, various thinking, problem-solving, selection and use of various technologies for self and social development. This model focuses on providing learners with self-directed communication, using technology in teaching and learning so that learners can exchange concrete experiences, and creating a new atmosphere for students to enjoy in Learning. Besides, this model also presents the use of PDCA circuits in the development of teaching and quality assurance.

Keywords: educational management, the 21th century learning

บทนำ

โรงเรียนเอกชน การกุศลประเภทการศึกษาสงเคราะห์จัดตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อจัดการศึกษาเพื่อผู้ยากไร้หรือด้อยโอกาสในการเข้าเรียนโดยไม่เก็บค่าธรรมเนียมทางการศึกษา เป็นการจัดการเรียนการสอนในลักษณะการกุศลตั้งแต่ระดับอนุบาลจนถึงระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งนักเรียนส่วนใหญ่มีฐานะยากจน กำพร้าหรือขาดคนดูแล และทางโรงเรียนจึงได้ตระหนักถึงความสำคัญของการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้เรียนทุกคน โดยมุ่งหวังว่าผู้เรียนจะได้เติบโตอย่างมีคุณภาพรอบด้านทั้งด้านสติปัญญา ความสามารถ คุณธรรมจริยธรรม การดำรงชีวิตอย่างเป็นสุข พร้อมด้วยสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี ได้อย่างสอดคล้องกับบริบทของศตวรรษที่ 21 ที่มุ่งเตรียมผู้เรียนให้ออกไปเป็นคนที่ทำงานที่ใช้ความรู้ (Knowledge Worker) และเป็นบุคคลพร้อมเรียนรู้ (Learning Person) ไม่ว่าจะเป็นบุคคลพร้อมเรียนรู้ (Learning Person) ไม่ว่าจะประกอบสัมมาชีพใด ผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ต้องเป็นบุคคลพร้อมเรียนรู้และเป็นคนที่ใช้ความรู้ ดังนั้น ทักษะสำคัญที่สุดของศตวรรษที่ 21 จึงเป็นทักษะของการเรียนรู้ (Learning Skills) ได้แก่ Reading (อ่านออก), (W)riting (เขียนได้) และ (A)rithmetics (คิดเลขเป็น) และ 7C ได้แก่ Critical Thinking and Problem Solving (ทักษะด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณ และทักษะในการแก้ปัญหา) Creativity and Innovation (ทักษะด้านการสร้างสรรค์ และนวัตกรรม) Cross-cultural

Understanding (ทักษะด้านความเข้าใจต่างวัฒนธรรม ต่างกระบวนทัศน์) Collaboration, teamwork and Leadership (ทักษะด้านความร่วมมือ การทำงานเป็นทีม และภาวะผู้นำ) Communications, Information and Media Literacy (ทักษะด้านการสื่อสาร สารสนเทศ และรู้เท่าทันสื่อ) Computing and ICT Literacy (ทักษะด้านคอมพิวเตอร์ และเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร) และ Career and Learning Skills (ทักษะอาชีพ และทักษะการเรียนรู้) ด้วยวิธีเรียนที่เรียกว่า IBL (Inquiry-Based Learning) เป็นการเรียนโดยให้ผู้เรียนตั้งคำถาม ทำความชัดเจนของคำถาม แล้วดำเนินการหาคำตอบเอง ตามความหมายในวิกิพีเดีย IBL เป็นการเรียนแบบที่เรียกว่า Open Learning คือ ไม่มีคำถามและคำตอบตายตัว เป็นรูปแบบการเรียนที่ผู้เรียนได้ฝึกฝนความรู้ริเริ่มสร้างสรรค์ และจินตนาการ แตกต่างจากการเรียนที่ใช้กันอยู่ในปัจจุบันที่เน้นสาระความรู้ เน้นถูกผิด เน้นครูสอน ผู้เรียนท่องจำ (วิจารณ์ พานิช, 2555 น. 18-19)

ขณะที่ คณะแผนกผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชาติ (N-NET) ปีการศึกษา 2554-2557 จำแนกตามระดับการศึกษาและสาระการเรียนรู้ พบว่า ระดับประถมศึกษา ทุกสาระวิชามีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยต่ำกว่าร้อยละ 50 โดยสาระวิชาที่คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีแนวโน้มลดลง อาทิ ทักษะการเรียนรู้ ความรู้พื้นฐาน การ

ประกอบอาชีพ ทักษะการดำเนินชีวิต ส่วนสาระด้านการพัฒนาสังคม มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเล็กน้อย แสดงให้เห็นว่าการบริหารจัดการศึกษาในงานด้านต่าง ๆ เช่น การจัดทำหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การประกันคุณภาพการศึกษา และการพัฒนาบุคลากร ล้วนส่งผลต่อคุณภาพการจัดการศึกษาให้ได้อย่างสอดคล้องกับบริบทของศตวรรษที่ 21 และถือเป็นประเด็นที่ท้าทายโรงเรียนเอกชนการกุศลในการบริหารจัดการศึกษาให้สามารถยกระดับคุณภาพผู้เรียน และสามารถจัดการเรียนรู้ให้ได้ตามกรอบทักษะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 แต่ยังไม่มียุทธศาสตร์ของการบริหารจัดการศึกษาที่ส่งเสริมการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ที่สามารถนำไปปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรม ดังนั้น ผู้วิจัยจึงทำการพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการศึกษาที่ส่งเสริมการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนเอกชนการกุศล เพื่อสถานศึกษาประเภทโรงเรียนการกุศลต่าง ๆ สามารถนำรูปแบบที่ได้ไปทำการปฏิบัติเพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 เป็นบุคคลพร้อมเรียนรู้ และเป็นคนทำงานที่ใช้ความรู้ได้ต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาองค์ประกอบสภาพการบริหารจัดการศึกษาที่ส่งเสริมการพัฒนาทักษะ การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนเอกชนการกุศล
2. เพื่อกำหนดรูปแบบการบริหารจัดการศึกษาที่ส่งเสริมการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนเอกชนการกุศล
3. เพื่อประเมินรูปแบบการบริหารจัดการศึกษาที่ส่งเสริมการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนเอกชนการกุศล

แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

การบริหารจัดการศึกษาของโรงเรียนเอกชนการกุศล

พันธกิจทางพระพุทธศาสนาประการหนึ่ง คือ การให้การสงเคราะห์แก่ประชาชนตามหลัก สังคมวัตถุ 4 การจัดการศึกษาถือว่าเป็นภาระงานหนึ่งในการบริการสังคมของพระภิกษุ ในพระพุทธศาสนา โรงเรียนเอกชนการกุศลของวัดในพระพุทธศาสนา จึงถือเป็นภาระงานร่วมที่มีการดำเนินการจัดการศึกษาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน

ดังนั้นโรงเรียนเอกชนการกุศลของวัดจึงถูกจัดเป็น ภาระงานหนึ่งของคณะสงฆ์ในการให้การสงเคราะห์สังคม และประชาชน เป็นสถานศึกษาของ พระพุทธศาสนาที่วัดถือใบอนุญาต โดยมีคณะสงฆ์ พระภิกษุเป็นผู้บริหาร ดำเนินการ และเป็นเจ้าของ จัดการเรียนโรงเรียนเอกชนที่วัดเป็นผู้ถือการสอบ ที่จัดการเรียนการสอนตั้งแต่ระดับชั้นปฐมวัย ประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย (ม.1-6) โดยมีการจัดกิจกรรมทุกชนิดในสถานศึกษาเกี่ยวกับการจัดมวลประสบการณ์ให้แก่ผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามเป้าหมายของสถานศึกษา ซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับการดำเนินการจัดทำหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา และด้านการพัฒนาสมรรถนะบุคลากร เป็นต้น ซึ่ง ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2553) ให้คำจำกัดความไว้ ดังนี้

ด้านการจัดทำหลักสูตร เป็นการจัดประสบการณ์ที่มีความสำคัญต่อการจัดการศึกษา เป็นการกำหนดทิศทางในการปฏิบัติงานให้ประสบความสำเร็จ โดยต้องทำการวิเคราะห์ให้เหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจ สังคม การเมือง รวมถึงค่านิยมของสมัยนั้น ๆ และต้องมีการพัฒนาอยู่เสมอ หลักสูตร เป็นตัวกำหนดจุดมุ่งหมายปลายทางของการจัดการศึกษาโดยหลักสูตรจะกำหนดหลักการและจุดมุ่งหมายของการศึกษาโครงสร้างของหลักสูตร การจัดหลักสูตรสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ การจัดการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ และการวัดผลการเรียนรู้

ด้านการจัดการเรียนการสอน เป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอันเนื่องมาจากประสบการณ์และพฤติกรรมนั้น จะต้องเป็นพฤติกรรมที่ค่อนข้างถาวร โดยสถานศึกษาจะต้องจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความต้องการสนใจของผู้เรียน ฝึกทักษะกระบวนการคิด การจัดการการเผชิญ สถานการณ์ การประยุกต์ความรู้มาใช้จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกปฏิบัติผสมผสาน ความรู้ต่าง ๆ พร้อมทั้งปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ จัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียนรู้ และจัดการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นตลอดเวลา ทุกสถานที่

ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา เป็นการกำหนดมาตรฐาน วิธีการดำเนินงานตามความต้องการคุณภาพของสถานศึกษา โดยมีการกำหนดกระบวนการตรวจสอบการประเมินที่สามารถตรวจได้ว่ากิจกรรมที่สถานศึกษา

ดำเนินการปฏิบัติไปนั้นได้มาตรฐานตามที่กำหนดไว้ และทำให้ผู้มีส่วนได้ ส่วนเสียทั้งภายในและภายนอกเชื่อมั่นว่าสถานศึกษาได้ผลิตนักเรียนที่มีคุณลักษณะครบถ้วนตามมาตรฐานที่ระบุไว้ในหลักสูตร และตรงตามความมุ่งหวังของสังคม ซึ่งการประกันคุณภาพการศึกษานั้น เป็นกระบวนการพัฒนาการศึกษา โดยการควบคุมคุณภาพ การตรวจสอบคุณภาพจากภายในและภายนอกและตัดสินใจตามเกณฑ์เพื่อสร้างความมั่นใจ และเป็นหลักประกันต่อนักเรียน ผู้ปกครอง ชุมชนและสังคมว่าสถานศึกษาสามารถจัดการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผล

ด้านการพัฒนาสมรรถนะบุคลากร เป็นการพัฒนาสมรรถนะหลัก (Core Competency) ได้แก่ การมุ่งผลสัมฤทธิ์ การบริการที่ดี การพัฒนาตนเอง การทำงานเป็นทีม การพัฒนาสมรรถนะประจำสายงาน (Functional Competency) ได้แก่ การจัดการเรียนรู้ การพัฒนาผู้เรียน การบริหารจัดการชั้นเรียน การวิเคราะห์ สังเคราะห์ และการวิจัย การสร้างความร่วมมือกับชุมชน และวินัย คุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพ เป็นคุณลักษณะร่วมที่ครูและบุคลากรทางการศึกษา จำเป็นต้องยึดถือเป็นหลักในการประพฤติปฏิบัติตน

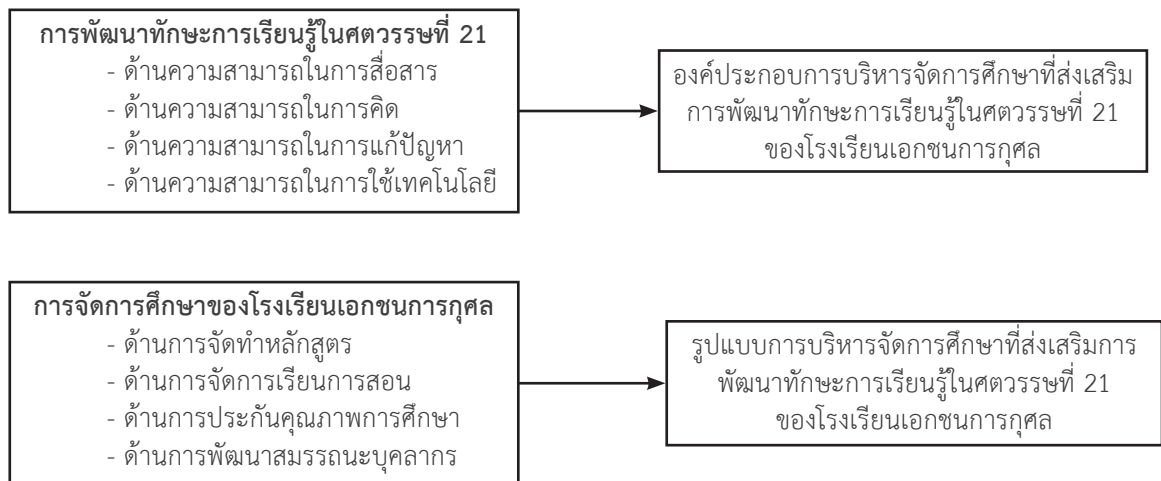
การเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21

ผลจากการปฏิรูปการเรียนรู้ การปฏิวัติทางเทคโนโลยีสารสนเทศ การเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมืองและวัฒนธรรม ส่งผลให้ผู้เรียนต้องพัฒนาตนเองในทุก ๆ ด้าน และเติมตามศักยภาพเพื่อให้พร้อมกับก้าวสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ (Trilling and Fadel, 2009) ผู้เรียนจำเป็นต้องมีทักษะที่จำเป็นในการดำรงชีวิตมีทักษะทางเทคโนโลยีสารสนเทศที่ดีเพื่อการติดต่อสื่อสารกับเครือข่ายที่หลากหลายรูปแบบ สามารถสืบเสาะข้อมูลผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตได้อย่างมีประสิทธิภาพและสื่อสารอย่างสร้างสรรค์ได้เป็นอย่างดี (ประสาธน์ เถลิง, 2557) ดังนั้นการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21 จึงต้องตั้งคำถามสำคัญที่สอดคล้องกับสังคมฐานความรู้ คือ ผู้เรียนเรียนรู้อย่างเป็นวิทยาศาสตร์ได้อย่างไร สอดคล้องกับวิจารณ์ พานิช (2555, น. 16-21) ได้กล่าวถึงทักษะเพื่อการดำรงชีวิตในศตวรรษที่

21 ดังนี้ สาระวิชาที่มีความสำคัญ แต่ไม่เพียงพอสำหรับการเรียนรู้เพื่อมีชีวิตในโลกยุคศตวรรษที่ 21 ปัจจุบันการเรียนรู้สาระวิชา (Content หรือ Subject Matter) ควรเป็นการเรียนจากการค้นคว้าเองของศิษย์ โดยครูช่วยแนะนำ และช่วยออกแบบกิจกรรมที่ช่วยให้ให้นักเรียนแต่ละคนสามารถประเมินความก้าวหน้าของการเรียนรู้ของตนเองได้ โดยสาระวิชาหลัก (Core Subjects) ประกอบด้วย 1) ภาษาแม่ และภาษาสำคัญของโลก 2) ศิลปะ 3) คณิตศาสตร์ 4) การปกครองและหน้าที่พลเมือง 5) เศรษฐศาสตร์ 6) วิทยาศาสตร์ 7) ภูมิศาสตร์ 8) ประวัติศาสตร์ โดยสาระวิชาหลักนี้ จะนำมาสู่การกำหนดเป็นกรอบแนวคิดและยุทธศาสตร์สำคัญต่อการจัดการเรียนรู้ในเนื้อหาเชิงสหวิทยาการ (Interdisciplinary) หรือหัวข้อสำหรับศตวรรษที่ 21 โดยการส่งเสริมความเข้าใจในเนื้อหาวิชาแกนหลัก และสอดแทรกทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 เข้าไปในทุกวิชาแกนหลัก

กรอบแนวคิดการวิจัย

ผู้วิจัยดำเนินการตามประเด็นสำคัญของการบริหารจัดการศึกษาในงานด้านการจัดทำหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา และด้านการพัฒนาสมรรถนะบุคลากร (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2551) (กระทรวงศึกษาธิการ, 2553) (สมาน อัสวภูมิ, 2553) (ปริยาพร วงศ์อนุตรโรจน์, 2553) (จันทร์ธานี สงวนนาม, 2553) (Cronbach, 1990) (Sergors & Doehy, 1996) (Moore, 2000) ที่เป็นประเด็นท้าทายโรงเรียนเอกชนการกุศลในการบริหารจัดการศึกษาให้สามารถยกระดับคุณภาพผู้เรียน และสามารถจัดการเรียนรู้ให้ได้ตามกรอบทักษะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ด้านความสามารถในการสื่อสาร ด้านความสามารถในการคิด ด้านความสามารถในการแก้ปัญหา ด้านความสามารถในการใช้เทคโนโลยี และด้านความสามารถในการใช้ทักษะชีวิตตามความต้องการและตามความแตกต่างของผู้เรียนแต่ละคน (วิจารณ์ พานิช, 2555) (ไพฑูริย์ สินลารัตน์, 2555) (Trilling & Fadel, 2009) ดังแสดงในภาพที่ 1

ภาพ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงประสม (Mixed method research) ประกอบด้วย การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative research) และการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative research) ภายใต้การตรวจสอบความตรงโดยผู้ทรงคุณวุฒิ (Connoisseurs) และผู้เชี่ยวชาญ เพื่อกำหนดรูปแบบการบริหารจัดการศึกษาที่ส่งเสริมการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนเอกชนการกุศล โดยมีประชากร กรอบแนวคิดในการวิจัย และเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ คณะกรรมการสถานศึกษาโรงเรียนเอกชนการกุศลของวัดในพระพุทธศาสนา ขนาดใหญ่ จำนวน 60 โรงเรียน โรงเรียนละ 15 คน รวมทั้งสิ้น 900 คน จำแนกเป็น (1) ภาคกลางเขต 1 จำนวน 8 โรงเรียน (2) ภาคกลางเขต 2 จำนวน 12 โรงเรียน (3) ภาคเหนือ จำนวน 15 โรงเรียน (4) ภาคตะวันออกเขต 1 จำนวน 12 โรงเรียน (5) ภาคตะวันออกเขต 2 จำนวน 6 โรงเรียน (6) ภาคใต้ จำนวน 7 โรงเรียน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบสอบถามสภาพการบริหารจัดการศึกษาที่ส่งเสริมการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของ

โรงเรียนเอกชนการกุศล ที่มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) จำนวน 1 ฉบับ รวมจำนวน 90 ข้อ มีความเชื่อมั่น เท่ากับ .9075 แบ่งออกเป็น 2 ตอน ได้แก่

1.1 ตอนที่ 1 สภาพการบริหารจัดการศึกษาของโรงเรียนเอกชนการกุศล จำนวน 40 ข้อ

1.2 ตอนที่ 2 สภาพการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 จำนวน 50 ข้อ

2. แบบสัมภาษณ์เชิงลึกการบริหารจัดการศึกษาที่ส่งเสริมการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนเอกชนการกุศล จำนวน 2 ข้อ

3. แบบประเมินรูปแบบการบริหารจัดการศึกษาที่ส่งเสริมการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนเอกชนการกุศล ที่มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) จำนวน 1 ฉบับ รวมจำนวน 38 ข้อ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. จัดส่งแบบสอบถามสภาพการบริหารจัดการศึกษาที่ส่งเสริมการพัฒนาทักษะ การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนเอกชนการกุศล พร้อมซองเปล่าติดแสตมป์ โดยกำหนดระยะเวลาในการส่งกลับประมาณ 3 สัปดาห์ หลังจากได้รับเอกสาร

2. นัดหมายวัน และเวลาในการสัมภาษณ์เชิงลึกการบริหารจัดการศึกษาที่ส่งเสริม การพัฒนาทักษะการ

เรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนเอกชนการกุศล

3. จัดสัมมนาอิงผู้ทรงคุณวุฒิ (Connoisseurs) เพื่อนำเสนอรูปแบบการบริหารจัดการศึกษาที่ส่งเสริมการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนเอกชนการกุศล ตามวันและเวลาที่กำหนด

4. จัดส่งรูปแบบ และแบบประเมินรูปแบบการบริหารจัดการศึกษาที่ส่งเสริมการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนเอกชนการกุศล พร้อมซองเปล่าติดแสตมป์ โดยกำหนดระยะเวลาในการส่งกลับประมาณ 3 สัปดาห์ หลังจากได้รับเอกสาร ไปยังตัวแทนผู้บริหารโรงเรียน การกุศล จำนวน 30 คน

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

1. วิเคราะห์ข้อมูลสภาพการบริหารจัดการศึกษาของโรงเรียนเอกชนการกุศล ด้วยสถิติ ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2. วิเคราะห์ข้อมูลสภาพการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนเอกชนการกุศล ด้วยสถิติ ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

3. พยากรณ์การบริหารจัดการศึกษาที่ส่งเสริมการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนเอกชนการกุศล โดยใช้สมการถดถอย (Regression Analysis) จากนั้นนำเสนอในรูปแบบของตารางประกอบความเรียง

4. สังเคราะห์ผลการสัมภาษณ์เชิงลึกการบริหารจัดการศึกษาที่ส่งเสริมการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนเอกชนการกุศล จากนั้นนำเสนอในรูปแบบของความเรียง

5. สังเคราะห์เป็นองค์ประกอบสภาพการบริหารจัดการศึกษาที่ส่งเสริมการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนเอกชนการกุศล

6. นำองค์ประกอบสภาพการบริหารจัดการศึกษาที่ส่งเสริมการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนเอกชนการกุศล มาทำการวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor Analysis) ด้วยวิธี Principal-Component Analysis (PC) และใช้วิธีหมุนแกนอโรทอนอลแบบวาริแมกซ์ (Varimax Orthogonal) ด้วยเกณฑ์ค่าสัมประสิทธิ์คะแนนองค์ประกอบ (Factor Score Coefficients) ตั้งแต่ 0.30 ขึ้นไป เพื่อนำมาจัดทำเป็นร่างรูปแบบการ

บริหารจัดการศึกษาที่ส่งเสริมการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนเอกชนการกุศล จากนั้นนำเสนอในรูปแบบของตารางประกอบความเรียง

7. สังเคราะห์ข้อมูลจากการสัมมนาอิงผู้ทรงคุณวุฒิ (Connoisseurs) เพื่อกำหนดเป็นรูปแบบการบริหารจัดการศึกษาที่ส่งเสริมการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนเอกชนการกุศล

8. วิเคราะห์ข้อมูลความถูกต้อง ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ของรูปแบบการบริหารจัดการศึกษาที่ส่งเสริมการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนเอกชน การกุศล ด้วยสถิติ ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) จากนั้นนำเสนอในรูปแบบของตารางประกอบความเรียง

ผลการวิจัย

การวิจัยนี้ มีข้อค้นพบที่เป็นคำตอบของคำถามการวิจัย ดังนี้

1. องค์ประกอบสภาพการบริหารจัดการศึกษาที่ส่งเสริมการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนเอกชนการกุศล ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูลสภาพการบริหารจัดการศึกษาที่ส่งเสริมการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนเอกชนการกุศล ทำการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) จากการสัมภาษณ์เชิงลึก เพื่อนำมาสังเคราะห์เป็นองค์ประกอบสภาพการบริหารจัดการศึกษาที่ส่งเสริมการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนเอกชนการกุศล ได้ใน 2 องค์ประกอบ ดังนี้

1.1 องค์ประกอบด้านการจัดทำหลักสูตร เช่น (1) การใช้ภาษาเพื่อสื่อสารทัศนะของตนเอง (2) การยกระดับความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณ, การคิดอย่างเป็นระบบ, และการคิดสังเคราะห์ เพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้หรือสารสนเทศ (3) การยกระดับความสามารถในการแก้ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่เผชิญ (4) การยกระดับความสามารถในการเลือกและใช้เทคโนโลยีด้านต่าง ๆ เพื่อการพัฒนาตนเองและสังคม (5) การยกระดับทักษะการอยู่ร่วมกันในสังคม (6) การพัฒนาภาวะผู้นำในการสื่อสาร (7) การจัดการเรียนการสอนเพื่อการแลกเปลี่ยนเรียนรู้อย่างมีเหตุผล (8) การจัดการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดภาวะผู้นำตนเองในการสื่อสาร (9)

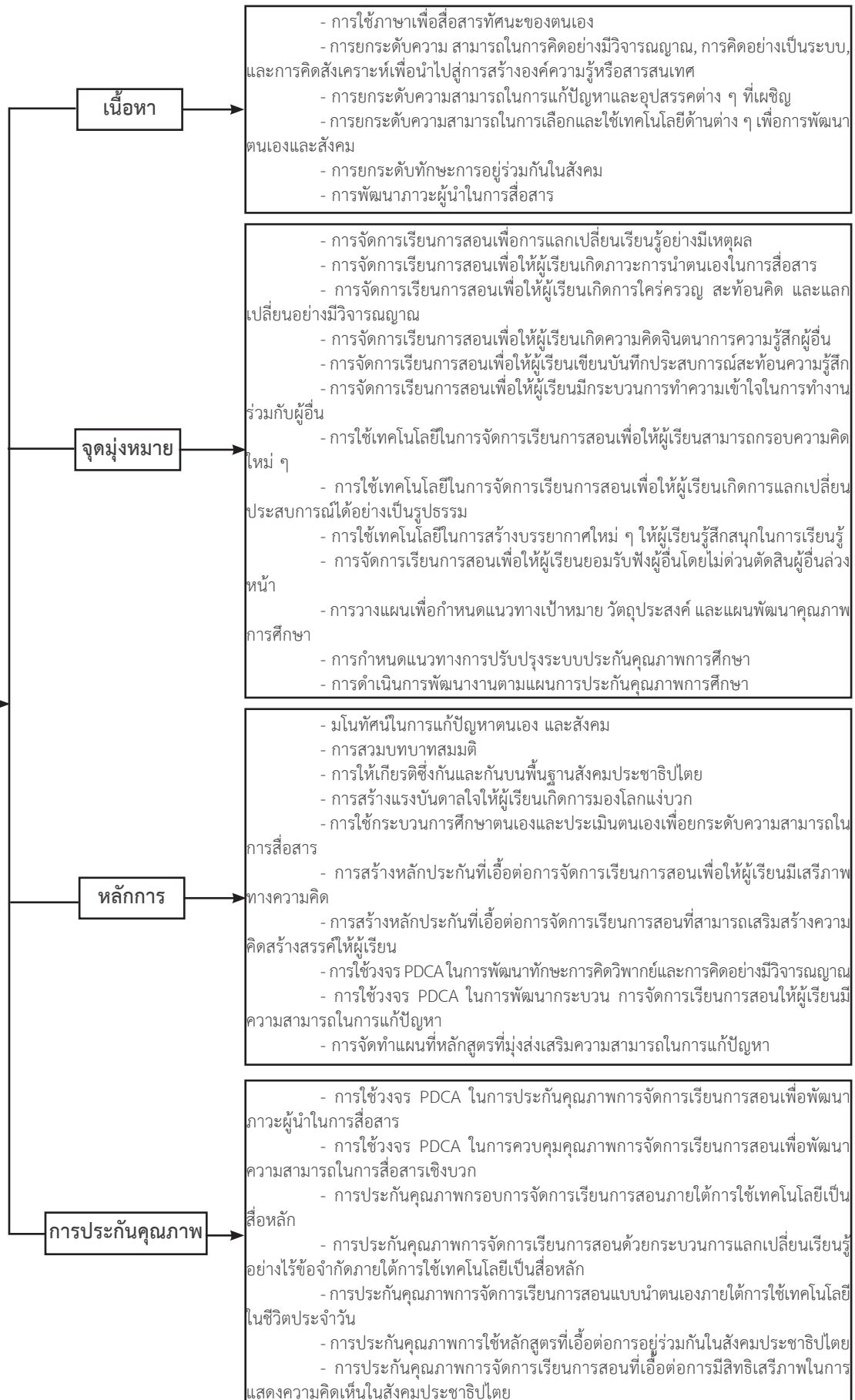
การจัดการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการใคร่ครวญ สะท้อนคิด และแลกเปลี่ยนอย่างมีวิจารณญาณ (10) การจัดการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความคิดจินตนาการ ความรู้สึกผู้อื่น เป็นต้น

1.2 องค์ประกอบด้านการประกันคุณภาพ การศึกษา ได้แก่ (1) การวางแผนเพื่อกำหนดแนวทางเป้าหมาย วัตถุประสงค์ และแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา (2) การกำหนดแนวทางการปรับปรุงระบบประกันคุณภาพการศึกษา (3) การดำเนินการพัฒนางานตามแผนการประกันคุณภาพการศึกษา (4) การใช้วงจร PDCA ในการประกันคุณภาพการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาภาวะผู้นำในการสื่อสาร (5) การใช้วงจร PDCA ในการควบคุมคุณภาพการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการสื่อสารเชิงบวก (6) การใช้กระบวนการศึกษาตนเองและประเมินตนเองเพื่อยกระดับความสามารถในการสื่อสาร (7) การสร้างหลักประกันที่เอื้อต่อการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนมีเสรีภาพทางความคิด (8) การสร้างหลักประกันที่เอื้อต่อการจัดการเรียนการสอนที่สามารถเสริมสร้างความคิดสร้างสรรค์ให้ผู้เรียน (9) การใช้วงจร PDCA ในการพัฒนา

ทักษะการคิดวิพากษ์และการคิดอย่างมีวิจารณญาณ (10) การใช้วงจร PDCA ในการพัฒนากระบวนการจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนมีความสามารถในการแก้ปัญหา เป็นต้น

2. รูปแบบการบริหารจัดการศึกษาที่ส่งเสริมการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียน เอกชนการกุศล ผลการวิจัยสรุปได้ว่า ผู้ทรงคุณวุฒิได้ร่วมกันกำหนดเป็นรูปแบบการบริหารจัดการศึกษาที่ส่งเสริมการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนเอกชนการกุศล ซึ่งประกอบด้วย 1) เนื้อหาที่ผู้บริหารโรงเรียนเอกชนการกุศล ควรบริหารจัดการศึกษาเพื่อเป็นการแสดงออกถึงการส่งเสริมการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 2) จุดมุ่งหมายของการบริหารจัดการศึกษาเพื่อเป็นการแสดงออกถึงการส่งเสริมการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 3) หลักการที่ผู้บริหารโรงเรียนเอกชนการกุศล ควรบริหารจัดการศึกษาเพื่อเป็นการแสดงออกถึงการส่งเสริมการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 และ 4) การประกันคุณภาพการบริหารจัดการศึกษาที่ส่งเสริมการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ดังแสดงได้ในภาพที่ 2

การบริหารจัดการศึกษาที่ส่งเสริมการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21
ของโรงเรียนเอกชนการกุศล

ภาพ 2 รูปแบบการบริหารจัดการศึกษาที่ส่งเสริมการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนเอกชนการกุศล

จากภาพที่ 2 รูปแบบการบริหารจัดการศึกษาที่ส่งเสริมการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนเอกชนการกุศล ซึ่งเป็นชุดของเนื้อหา จุดมุ่งหมาย หลักการ และการประกันคุณภาพการจัดการกิจกรรมทุกชนิด ในสถานศึกษาเกี่ยวกับการจัดมวลงประสบกการณให้แกผู้เรียน โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. เนื้อหา

รูปแบบการบริหารจัดการศึกษาที่ส่งเสริมการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนเอกชนการกุศล มีเนื้อหาที่ส่งเสริมการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ประกอบด้วย (1) เนื้อหาการใช้ภาษาเพื่อสื่อสารทัศนคติของตนเอง (2) เนื้อหาการยกระดับความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณ์ญาณ, การคิดอย่างเป็นระบบ, และการคิดสังเคราะห์เพื่อนำไปสู่การสร้าง องค์ความรู้หรือสารสนเทศ (3) เนื้อหาการยกระดับความสามารถในการแก้ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่เผชิญ (4) เนื้อหาการยกระดับความสามารถในการเลือกและใช้เทคโนโลยีด้านต่าง ๆ เพื่อการพัฒนาตนเองและสังคม (5) เนื้อหาการยกระดับทักษะการอยู่ร่วมกันในสังคม (6) เนื้อหาการพัฒนาภาวะผู้นำในการสื่อสาร

2. จุดมุ่งหมาย

รูปแบบการบริหารจัดการศึกษาที่ส่งเสริมการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนเอกชนการกุศล มีจุดมุ่งหมายที่ส่งเสริมการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ประกอบด้วย (1) จัดการเรียนการสอนเพื่อการแลกเปลี่ยนเรียนรู้อย่างมีเหตุผล (2) จัดการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดภาวะการนำตนเองในการสื่อสาร (3) จัดการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการใคร่ครวญสะท้อนคิด และแลกเปลี่ยนอย่างมีวิจารณ์ญาณ (4) จัดการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความคิดจินตนาการความรู้สึกผู้อื่น (5) จัดการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนเขียนบันทึกประสบการณ์สะท้อนความรู้สึก (6) จัดการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนมีกระบวนการทำความเข้าใจในการทำงานร่วมกับผู้อื่น (7) ใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนสามารถรอบความคิดใหม่ ๆ (8) ใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ได้อย่างเป็นรูปธรรม (9) ใช้เทคโนโลยีในการ

สร้างบรรยากาศใหม่ ๆ ให้ผู้เรียนรู้สึกสนุกในการเรียนรู้ (10) จัดการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนยอมรับฟังผู้อื่นโดยไม่ด่วนตัดสินผู้อื่นล่วงหน้า (11) วางแผนเพื่อกำหนดแนวทางเป้าหมาย วัตถุประสงค์ และแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา (12) กำหนดแนวทางการปรับปรุงระบบประกันคุณภาพการศึกษา (13) ดำเนินการพัฒนางานตามแผนการประกันคุณภาพการศึกษา

3. หลักการ

รูปแบบการบริหารจัดการศึกษาที่ส่งเสริมการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนเอกชนการกุศล มีหลักการที่ส่งเสริมการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ประกอบด้วย (1) มโนทัศน์ในการแก้ปัญหาตนเอง และสังคม (2) การสวมบทบาทสมมติ (3) การให้เกียรติซึ่งกันและกันบนพื้นฐานสังคมประชาธิปไตย (4) การสร้างแรงบันดาลใจให้ผู้เรียนเกิดการมองโลกแง่บวก (5) การใช้กระบวนการศึกษาตนเองและประเมินตนเองเพื่อยกระดับความสามารถในการสื่อสาร (6) การสร้างหลักประกันที่เอื้อต่อการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนมีเสรีภาพทางความคิด (7) การสร้างหลักประกันที่เอื้อต่อการจัดการเรียนการสอนที่สามารถเสริมสร้างความคิดสร้างสรรค์ให้ผู้เรียน (8) การใช้วงจร PDCA ในการพัฒนาทักษะการคิด วิพากษ์และการคิดอย่างมีวิจารณ์ญาณ (9) การใช้วงจร PDCA ในการพัฒนากระบวนการจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนมีความสามารถในการแก้ปัญหา (10) การจัดทำแผนที่หลักสูตรที่มุ่งส่งเสริมความสามารถในการแก้ปัญหา (11) การใช้วงจร PDCA กับเทคนิคการสะท้อนความคิดที่มุ่งส่งเสริมความสามารถในการแก้ปัญหา (12) การสนับสนุนให้ผู้เรียนใช้วงจร PDCA ในการควบคุมคุณภาพการตัดสินใจในชีวิตประจำวัน

4. การประกันคุณภาพ

รูปแบบการบริหารจัดการศึกษาที่ส่งเสริมการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนเอกชนการกุศล มีการประกันคุณภาพที่ส่งเสริมการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ประกอบด้วย (1) การใช้วงจร PDCA ในการประกันคุณภาพการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาภาวะผู้นำในการสื่อสาร (2) การใช้วงจร PDCA ในการควบคุมคุณภาพการจัดการเรียนการ

สอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการสื่อสารเชิงบวก (3) การประกันคุณภาพรอบการจัดการเรียนการสอนภายใต้การใช้เทคโนโลยีเป็นสื่อหลัก (4) การประกันคุณภาพการจัดการเรียนการสอนด้วยกระบวนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้อย่างไร้ข้อจำกัดภายใต้การใช้เทคโนโลยีเป็นสื่อหลัก (5) การประกันคุณภาพการจัดการเรียนการสอนแบบนำตนเองภายใต้การใช้เทคโนโลยีในชีวิตประจำวัน (6) การประกันคุณภาพการใช้หลักสูตรที่เอื้อต่อการอยู่ร่วมกันในสังคมประชาธิปไตย (7) การประกันคุณภาพการจัดการเรียนการสอนที่เอื้อต่อการมีสิทธิเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นในสังคมประชาธิปไตย

3. ความถูกต้อง ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ ของรูปแบบการบริหารจัดการศึกษาที่ส่งเสริมการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนเอกชนการกุศล ผลการวิจัยสรุปได้ว่า รูปแบบการบริหารจัดการศึกษาที่ส่งเสริมการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนเอกชนการกุศล ในภาพรวมและในรายด้าน มีความถูกต้อง ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ อยู่ในระดับมากที่สุด และข้อมูลมีการกระจายตัวน้อย

การอภิปรายผล

จากผลการวิจัยมีประเด็นที่น่าสนใจที่จะนำมาอภิปราย ดังนี้

สภาพการบริหารจัดการศึกษาของโรงเรียนเอกชนการกุศล ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และข้อมูลมีการกระจายตัวน้อย โดยสามารถจัดอันดับได้ดังนี้ ด้านการจัดการเรียนการสอน รองลงมา ด้านการจัดทำหลักสูตร ด้านการพัฒนาสมรรถนะบุคลากร และด้านการประกันคุณภาพการศึกษา ตามลำดับ ผลการวิจัยแสดงให้เห็นถึงการให้ความสำคัญในการบริหารจัดการศึกษาในชั้นเรียนเป็นหลัก โดยมีการจัดกิจกรรมทุกชนิดในสถานศึกษาเกี่ยวกับการจัดมวลประสบการณ์ให้แก่ผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามเป้าหมายของสถานศึกษาดังที่ผลการวิจัยต่อมาในรายด้านการจัดการเรียนการสอนที่พบว่า เป็นการกำหนดแนวทางการจัดการเรียนการสอนที่เน้นการอยู่ร่วมกัน และความสามัคคี รองลงมาการวางแผน และการปฏิบัติเพื่อกำหนดแนวทางการจัดการเรียนการสอนโดยปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม และความ

พอประมาณ และการวางแผน และการปฏิบัติเพื่อกำหนดแนวทางการจัดการเรียนการสอนที่ครอบคลุมด้านความรู้ ทักษะ กระบวนการ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ตามลำดับ เสมือนว่าเป็นการบริหารจัดการที่จะเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เพียงแต่ไปให้น้ำหนักของการบริหารจัดการในเชิงกระบวนการที่สามารถวางแผนปรับเปลี่ยนให้สอดคล้องกับสภาพจริงของผู้เรียนได้อย่างสอดคล้องกับบริบทแวดล้อม และทรัพยากรทางการศึกษาที่มี ขณะที่หากพิจารณาถึงการบริหารจัดการในด้านหลักสูตร อาจเป็นการบริหารจัดการในเชิงเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำจุดมุ่งหมาย การออกแบบโครงสร้างหลักสูตรและเนื้อหาในเชิงเอกสาร ประกอบหลักสูตร ซึ่งเป็นการระดมการมีส่วนร่วมในการดำเนินการที่มีอาจนำคุณลักษณะเฉพาะตัวของการรับรู้ของผู้เรียน รวมถึงมีอาจนำความต้องการของผู้เรียนเข้ามาร่วมกำหนดเป็นหลักสูตรได้ ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของเทคโนโลยีในสังคมโลกที่อาจรวดเร็วกว่าการมีเทคโนโลยีทางการจัดการศึกษา ส่งผลให้ในทางปฏิบัติ ผู้บริหารและบุคลากรทางการศึกษาจำเป็นต้องใช้ความสามารถส่วนตัวในการแก้ปัญหาการจัดการเรียนการสอนเฉพาะหน้าที่มีความเหมาะสมกับเทคโนโลยีทางการศึกษาที่โรงเรียนมีนั่นเอง สอดคล้องกับ Moore (2000) ที่ว่า ครูมีความต้องการที่จะจัดทำหลักสูตร เพื่อใช้ในการเรียนการสอน สำหรับการพัฒนาดตนเองให้เป็นครูมืออาชีพ ครูต้องทำอย่างเป็นระบบและร่วมกับบุคคลหลายฝ่าย การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษามีความสำคัญต่อการช่วยพัฒนาผู้เรียนในทุก ๆ ด้าน คิดหาวิธีการทางเลือกหลาย ๆ รูปแบบ ใช้ข้อมูลประกอบ เลือกวิธีการ หรือทางเลือกที่คิดว่าดีที่สุด ทดลองใช้ ประเมินผล ปรับแก้ ศึกษาปัญหา วิเคราะห์ปัญหา สังเคราะห์ปัญหานโยบายเกี่ยวกับปัญหา สามารถชี้แนะให้ผู้บริหารสถานศึกษา ครู ตลอดจนผู้เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาได้พยายามจัดประสบการณ์ให้แก่ผู้เรียนได้พัฒนาตนเองในด้านความรู้ คุณธรรม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อให้บรรลุจุดหมายของการจัดการศึกษาต่อไป

อย่างไรก็ตาม การที่โรงเรียนจะลงทุนกับการพัฒนาสมรรถนะบุคลากรเป็นหลักก็อาจดูเหมือนจะไม่มีคุณค่าในการนำความรู้ นั้น ๆ มาลงมือปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรม ซึ่งผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า トラบใดที่เทคโนโลยีทางการจัดการศึกษายังไม่พร้อมหรือยังมีช่องว่างที่ห่างจาก

เทคโนโลยีในโลกยุคศตวรรษที่ 21 ในปัจจุบัน ภาระการจัดการศึกษาจึงยังคงตกอยู่ที่ผู้บริหารและบุคลากรทางการศึกษาที่ต้องบริหารจัดการอยู่นั่นเอง แต่ทั้งนี้หากพิจารณาตัวอย่างรอบด้านจะพบว่า การพัฒนาสมรรถนะบุคลากรแต่ไม่อาจนำมาช่วยในการจัดการเรียนการสอนได้ทั้งหมดนั้น แม้ว่าในอนาคตจะมีการลงทุนทางด้านเทคโนโลยีทางการศึกษาเพิ่มขึ้น แต่ความรู้ที่บุคลากรทางการศึกษามีก็จะเก่ากว่าและไล่ตามการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีทางการศึกษาไม่ทันเช่นกัน ส่งผลให้ในสภาพการณ์ปัจจุบันจึงต้องใช้เครื่องมือที่เรียกว่าการประกันคุณภาพการศึกษาเข้ามาเพื่อรองรับกับการบริหารความเสี่ยงของการจัดการศึกษา ที่มีให้ผู้เรียนมีระดับความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะที่ดีกว่าเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาที่กำหนด ซึ่งการประกันคุณภาพการศึกษาจริง ๆ แล้วผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่าควรจะเป็นการประกันคุณภาพของกระบวนการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้สามารถตอบสนองต่อความต้องการในแต่ละการเรียนรู้ของผู้เรียน มิใช่การประกันให้ผู้เรียนมีผลลัพธ์ในการจัดการศึกษาได้ตามที่โรงเรียนต้องการ ทั้งที่มีข้อจำกัดของกระบวนการจัดการเรียนการสอนและมีข้อจำกัดของการใช้เทคโนโลยีทางการศึกษาอย่างมาก เช่น ควรจะทำการประกันคุณภาพการศึกษา มิใช่การควบคุมคุณภาพการจัดการศึกษาที่เป็นกระบวนการของการทำให้คุณภาพเป็นที่น่าเชื่อถือ (Sallis, 1996) มีความตระหนักที่ทำให้เกิดความเชื่อมั่นในผลผลิตให้มีความสำคัญในผลผลิต หรือการกระทำในสิ่งที่ถูกต้องตั้งแต่เริ่มดำเนินการ และตลอดระยะเวลาในการดำเนินการ การบริหารจัดการทั้งระบบ เป็นการรวมเอาการประกันคุณภาพและส่วนประกอบต่าง ๆ เข้าด้วยกัน และพัฒนาให้ก้าวหน้าต่อไป การบริหารจัดการทั้งระบบ เป็นวัฒนธรรมในการสร้างสรรค์คุณภาพตามที่องค์กรได้ตั้งเป้าหมายเอาไว้ ซึ่งจะใช้การกำหนดคุณภาพและการตรวจสอบเป็นกระบวนการพื้นฐานที่สำคัญกว่าการมุ่งประกันคุณภาพให้ผู้เรียนโรงเรียนเอกชน การกุศลได้รับการปฏิบัติจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีการเรียนรู้ของนักจิตวิทยากลุ่มมนุษยนิยมที่เห็นว่า ผู้เรียนจะเกิดการเรียนรู้ได้ดีเมื่อพอใจด้วยการตอบสนองความต้องการของผู้เรียน การให้อิสระภาพและเสรีภาพในการเรียนรู้จะตอบสนองความต้องการของผู้เรียน และจัดบรรยากาศให้เกิดประสบการณ์ในการรู้จักตนเองจัดบรรยากาศการเรียนรู้ให้ผู้เรียนรู้สึกอบอุ่น ไว้วางใจ ให้ผู้เรียนเป็นผู้นำตนเอง

ในการเรียน (Self-directed) ผู้สอนเพียงชี้แนะ อำนวยความสะดวกเพราะผู้เรียนมีศักยภาพและแรงจูงใจในการพัฒนาตนเองอยู่แล้ว เน้นกระบวนการเรียนรู้เป็นเครื่องมือหาความรู้ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมรับผิดชอบ ในกระบวนการเรียนจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดี เปิดโอกาสและส่งเสริมให้ผู้เรียนนำประสบการณ์ ความรู้ ทักษะ เจตคติ และค่านิยมของตนมาใช้ในกระบวนการเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ จัดประสบการณ์ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนเลือกสิ่งที่เรียนและวิธีการเอง จัดกระบวนการเรียนการสอนที่เข้าใจและส่งเสริมความแตกต่างระหว่างบุคคล เพื่อส่งเสริมผู้เรียนให้พัฒนาคุณสมบัติเฉพาะตน เปิดโอกาสและส่งเสริมการตัดสินใจของผู้เรียนด้วยตนเองและยอมรับผลที่เกิดขึ้น เป็นต้น (ทิตินา แคมมณี, 2553)

ส่งผลให้เมื่อทำการพยากรณ์การบริหารจัดการศึกษาของโรงเรียนเอกชนการกุศล จะพบว่า ด้านการจัดทำหลักสูตร (X_1) และด้านการประกันคุณภาพการศึกษา (X_3) ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ดังสมการ $\hat{Y} = 14.411 + .850(X_1) + .795(X_3)$ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าควรใช้การประกันคุณภาพว่า ผู้เรียนจะได้รับการปฏิบัติอย่างสอดคล้องกับธรรมชาติการเรียนรู้และความต้องการที่แตกต่างกันของแต่ละบุคคล ภายใต้กรอบการดำเนินการบริหารจัดการที่มีความเป็นรูปธรรมในรูปแบบการบริหารจัดการศึกษาที่ส่งเสริมการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนเอกชนการกุศล ที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ ทั้งในแง่ของกรอบเนื้อหา กรอบจุดมุ่งหมาย กรอบหลักการ และกรอบการประกันคุณภาพสอดคล้องกับพัทยา จันทกุล (2555) ที่ว่า รูปแบบการบริหารหลักสูตรฐานสมรรถนะที่ตอบสนองกำลังคนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงประเภทวิชาชีพกรรมกรสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษามีองค์ประกอบ 8 ด้าน ได้แก่ การกำหนดวัตถุประสงค์ การกำหนดเนื้อหา การกำหนดสภาพแวดล้อมทางการเรียน การกำหนดบทบาทผู้สอน การกำหนดบทบาทผู้เรียน การเลือกสื่อการสอน ขั้นตอนการสอน การประเมินผลการสอน ซึ่งสามารถนำมากำหนดการบริหารจัดการได้ทั้งกระบวนการจัดการศึกษา เริ่มตั้งแต่การพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การพัฒนาสมรรถนะบุคลากร หรือแม้แต่การประกันคุณภาพการศึกษา ที่มีจุดมุ่งหมายที่ส่งเสริมการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ซึ่งประกอบ

ด้วยจัดการเรียนการสอนเพื่อการแลกเปลี่ยนเรียนรู้อย่างมี
เหตุผล ให้ผู้เรียนเกิดภาวะการนำตนเองในการสื่อสาร ให้
ผู้เรียนเกิดการใคร่ครวญ สะท้อนคิด และแลกเปลี่ยนอย่าง
มีวิจารณ์ญาณ ให้ผู้เรียนเกิดความคิดจินตนาการความรู้สึก
ผู้อื่น ให้ผู้เรียนเขียนบันทึกประสบการณ์สะท้อนความรู้สึก
ให้ผู้เรียนมีกระบวนการทำความเข้าใจในการทำงานร่วมกับ
ผู้อื่น ให้ผู้เรียนสามารถรอบความคิดใหม่ ๆ ใช้เทคโนโลยี
ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการแลกเปลี่ยน
ประสบการณ์ได้อย่างเป็นรูปธรรม ใช้เทคโนโลยีในการ
สร้างบรรยากาศใหม่ ๆ ให้ผู้เรียนรู้สึกสนุกในการเรียน
รู้ ให้ผู้เรียนยอมรับฟังผู้อื่นโดยไม่ด่วนตัดสินผู้อื่นล่วงหน้า
วางแผนเพื่อกำหนดแนวทางเป้าหมาย วัตถุประสงค์ และ
แผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา กำหนดแนวทางการปรับปรุง
ระบบประกันคุณภาพการศึกษา ดำเนินการพัฒนางานตาม
แผนการประกันคุณภาพการศึกษา

สอดคล้องกับทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตใน
ศตวรรษที่ 21 (Trilling and Fadel, 2009) ที่ผู้สอนต้อง
จัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนได้ออกไปเผชิญการ
เปลี่ยนแปลง เรียนรู้ ทักษะไปพร้อม ๆ กับทฤษฎีค้นคว้า
หาความรู้ด้วยตนเอง โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศอย่างมี
ประสิทธิภาพการเรียนการสอนต้องบูรณาการศาสตร์ต่าง ๆ
และบ่มเพาะเรื่องสิทธิเสรีภาพ และความเป็นพลเมืองตาม
ระบอบประชาธิปไตย ต้องอาศัยการคิดแก้ปัญหาาร่วมกันกับ
ทุกภาคส่วน คิดอย่างมีวิจารณ์ญาณต่อผลกระทบที่ตามมา
หลังจากน่านวัตกรรมไปใช้ และสิ่งสำคัญที่จะทำให้เกิดการ
เรียนรู้และต่อยอดสู่การพัฒนาวัตกรรมการก็คือทักษะการ
สื่อสารอย่างสร้างสรรค์ และมีประสิทธิภาพ นอกจากนั้น ผู้
สอนต้องเชื่อเป็นพื้นฐานว่า ผู้เรียนทุกคนมีศักยภาพในการ
เรียนรู้ แต่ต้องได้รับการสนับสนุน ชี้แนะอย่างเหมาะสม ผู้
เรียนแต่ละคนสามารถประเมินความก้าวหน้าการเรียนรู้ของ
ตนเองได้ ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความสามารถ
และทักษะต่าง ๆ ผ่านกิจกรรมกลุ่ม คิด จินตนาการ ทดลอง
ลงมือทำ อภิปราย และสะท้อนคิด ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะช่วยให้
ผู้เรียนรู้จักจดจำได้อย่างยาวนาน เรียนรู้วิทยาศาสตร์เพื่อ
สามารถแก้ปัญหาตามวิถีทางแบบประชาธิปไตยมากขึ้น
กล่าวได้ว่าการเรียนการสอนในศตวรรษนี้ จึงมุ่งพัฒนา
ทั้งความรู้และทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตสอดคล้อง
กับ ปริญญาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2553) ที่ว่า หลักสูตรเป็น
หัวใจสำคัญของการศึกษาเพราะหลักสูตรเป็นแม่แบบที่จะ

เป็นตัวชี้นำความสำเร็จของการจัดการศึกษา ทำให้การ
ศึกษาดำเนินไปสู่เป้าหมายที่วางไว้ ทำให้การจัดการศึกษา
มีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผลหลักสูตรเป็นตัวกำหนด
กรอบแนวคิดในการจัดการเรียนการสอน เช่น กำหนด
เนื้อหา กำหนดวัตถุประสงค์ กำหนดกิจกรรมการเรียน
การสอน กำหนดวิธีการวัดและประเมินผล เป็นต้น

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1. โรงเรียนเอกชนการกุศลที่จะนำรูปแบบการ
บริหารจัดการศึกษาที่ส่งเสริมการพัฒนาทักษะการเรียนรู้
ในศตวรรษที่ 21 ไปใช้ ควรทำการวิเคราะห์สภาพการ
บริหารจัดการเทคโนโลยีทางการศึกษา เพื่อประเมินความ
พร้อมก่อนปรับใช้กรอบเนื้อหา จุดมุ่งหมาย หลักการ และ
การประกันคุณภาพตามรูปแบบให้ได้ตามความต้องการที่
แตกต่างกันในแต่ละบริบท

2. โรงเรียนเอกชนการกุศลที่จะนำรูปแบบการ
บริหารจัดการศึกษาที่ส่งเสริมการพัฒนาทักษะการเรียนรู้
ในศตวรรษที่ 21 ไปใช้ ควรให้ความสำคัญกับการนำกรอบ
เนื้อหา จุดมุ่งหมาย หลักการ และการประกันคุณภาพ
ตามรูปแบบไปพัฒนาหลักสูตรเพื่อให้สามารถออกแบบ
กิจกรรมการจัดการเรียนการสอนได้ตามสภาพความพร้อม
ที่สามารถประกันได้ว่าผู้เรียนจะได้รับการพัฒนาได้อย่าง
เต็มตามความต้องการ

3. ควรให้คณะกรรมการสถานศึกษาเข้ามามีส่วน
ร่วมในการบริหารจัดการเพื่อประกันคุณภาพกระบวนการ
จัดการศึกษาให้ได้ตามกรอบเนื้อหา จุดมุ่งหมาย หลักการ
และการประกันคุณภาพ ของรูปแบบที่สามารถนำพาผู้เรียน
ไปสู่การพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ได้ต่อไป

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ในการวิจัยครั้งต่อไปควรมีการศึกษาเพื่อพัฒนา
รูปแบบการบริหารจัดการเทคโนโลยีทางการศึกษาที่มีความ
ทันสมัย สามารถรองรับการพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21
ของผู้เรียนได้ทั้งในปัจจุบันและอนาคต ส่งผลให้โรงเรียน
สามารถบริหารจัดการการศึกษาได้อย่างไม่ตกแนวโน้ม
การจัดการศึกษานานาชาติ

2. ในการวิจัยครั้งต่อไปควรมีการศึกษาเพื่อสร้าง
การมีส่วนร่วมขององค์กรทางการศึกษากับทั้งภาครัฐและ

ภาคเอกชน เพื่อแบ่งปันสารสนเทศเทคโนโลยีทางการ ศึกษาที่สามารถรองรับความต้องการในการพัฒนาผู้เรียน

สู่โลกแห่งศตวรรษที่ 21 ตามลำดับความสำคัญของความ จำเป็นต้องการ

Reference

- Asawapoom, S. (2010). *Modern management in education: Concept, theory and practice*. Ubonratchathani: Ubonkit offset Printing. (in Thai)
- Cronbach, L. J. (1990). *Essentials of psychology testing*. (5th ed.). New York: Harper Collins Publishers Inc.
- Jantokul, P. (2014). The model of competency-based curriculum management pertaining to higher certificate of Fine Arts in Vocational Education Institutions Under the Office of Vocational Education Commission. *EAU Heritage Journal Social Science and Humanities*, 4(2). (in Thai)
- Kammanee, T. (2010). *The Science of Teaching*. (13th ed.). Bangkok: Chulalongkorn University. (in Thai)
- Ministry of Education. (2010). *Quality system management guide*. Bangkok: Printing Agriculture Cooperatives of Thailand. (in Thai)
- Moore, P. (2000). *The data book of astronomy*. London: Institute of Physics.
- Office of the Basic Education Commission. (2008). *The participatory management in education*. Bangkok: Printing Company Limited Agricultural Cooperative. (in Thai)
- Panich, V. (2012). *The 21st Century Skills*. Bangkok: Thatata Publication. (in Thai)
- Sanguannam, J. (2010). *Theory and practical management in education*. (3rd ed.). Bangkok: Bookpoint. (in Thai)
- Sinlarat, P. (2012). *The Development of 21st Century Learners' Skills*. Bangkok: Dhurakij Pundit University. (in Thai)
- Sallis, E. (1996). *Total quality management in education*. Kogan Page Limited London.
- Sergors, M., & Doehy, F. (1996). "Quality assurance in higher education: theoretical considerations and empirical evidence". *Studies in Educational Evaluation*. 22(2), 115-137.
- Trilling, B., & Fadel, C. (2009). *21st Century Skills: Learning for life in our times*. California: John Wiley & Sons.
- Wonganutraroj, P. (2010). *The academic management*. Bangkok: Pimdee. (in Thai)

